

Medens der saaledes uden Tvivl aldeles intet er at indvende mod Lovforslaget af sanitære Grunde — ja, det tør vel endogsaa siges med Styrke, at de sanitære Grunde vilde tale for Forslaget, thi den Enhed i Regler over hele Landet, der vilde fremkomme, vilde blive fremmende for en skarp Iagttagelse af de Fordringer, der skulle hævdes —, har man i anden Række med stor Styrke nævnt, at det økonomiske Hensyn til de kommunale Kasser vilde blive tilsidesat gennem Lovforslaget. Det er her det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der er gaaet i Spidsen og har været stærkest i sine Udtalelser. Det ærede Medlems Udtalelser have faaet en saa kraftig Imødegaelse af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), at jeg ikke skal dvæle videre derved. Jeg vil dog rette nogle Vildfarelser i det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at i København vilde man miste Indtægten af Landkontrollen, thi Slagterierne vilde søge Eksportkontrollen, og det Kød, der kom ind, vilde altsaa være kontrolleret af Eksportkontrollen, inden det kom til København. Det er jo slet ikke rigtigt, thi naar vi netop opnaa, at Reglerne for Kontrollen blive ens over hele Landet, da vil den, der skal have Kød kontrolleret, lade det kontrolere paa det Sted, der er ham nærmest og bekvemst, og det er, som det skal være. Han vil sandelig ikke af den Grund søge hen til et Sted, hvor han kunde slippe lettere ved Kontrollen, hvilket netop sker for Øjeblikket, hvor der er lettere Kontrol et Sted og vanskeligere et andet Sted, men det er dette Forhold, som vi skulle have ophævet, og vi skulle ikke ved unaturlige Tvangsbestemmelser tvinge nogen til at søge hen til Kontrollen paa et Sted, hvor det ikke er ham bekvemt. Det ærede Medlem talte saa stærkt om de store Summer — det var 4 Mill. Kr. —, som København har anvendt paa Slagtehuset, og han saavel som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) opretholde den Fordring, at alt, hvad der er anvendt paa disse, skal dækkes af Afgiften af Kødkontrollen (Modsigelse af *K. M. Klausen*). Jo, omtrent, det laa jo i, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds sagde. Nu er det allerede i Dag bemærket og fremhævet med Styrke og Klarhed af den ærede Justitsminister, at Afgiften mere end dækker Udgiften, og hvad den bliver mere end dækket, er da i alt Fald ganske uberet-

tiget. Dernæst vil jeg tillade mig at sige, at selve Fordringen om, at en Udgift til Kødkontrol skal dækkes ved Afgiften, er ikke berettiget. Hvorved dækkes de Foranstaltninger, som en Kommune ellers foretager til Fremme af Sundheden i Kommunen, f. Eks. Kloakanlæg? Ganske naturligt ved de kommunale Skatter, og de bæres ikke af nogen speciel Del af Kommunens Indbyggere, men af alle dem, der skulle udrede de kommunale Skatter og da, isaa vidt gørligt, efter Skatteevnen. Naar man vilde opretholde de Maksimer, der ere opstillede af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds, vilde Udgiften derimod ikke blive fordelt efter Skatteevnen, men da vilde Udgiften netop blive lagt over paa de smaa. Thi til syvende og sidst bliver Udgiften dog baaren af Forbrugerne. Derfor er det ogsaa saa ganske uberettiget at sige, at et Lovforslag som dette eller lignende er til særegen Fordel for Landet. Nej, ingenlunde. Det er til særegen Fordel for Forbrugerne over hele Landet og ikke mindst for Forbrugerne her i København, hvis Kød bliver fordyret ved den Indretning, som nu haves.

Hvad Afgifterne angaar, saa ere de jo hjemlede ved de nu bestaaende Takster. Den ærede Justitsminister har fuldstændig Ret i, at de bestaaende Takster som hjemlede ved Sundhedsvedtægt paa Grundlag af Lov ikke kunne forandres uden ved ny Lov, men dette er en Grund mere til at ændre Loven, thi Taksterne, saaledes som de ere, give mere, end den Lov har forudsat, paa Grundlag af hvilken Taksterne ere satte. Men lad os ogsaa gaa ind paa, at alt, hvad der opkræves nu, har en vis Lovbegrundelse, saa er dermed slet ikke givet, at det giver Kommunen Ret til at beholde det for evig Tid; paa ingen Maade. Lovgivningsmagten kan forandre den Lov, paa Grundlag af hvilken Taksten er sat, den har fuld Ret dertil. Der kan her kun være Tale om at tage visse Billighedshensyn, men Kommunerne have sandelig ikke nogen Ret til at beholde den bestaaende Tilstand. Jeg vil her nævne som en Parallel den tyske Kødssynslov af 3. Juni 1900. Den gav ganske vist de Byer, der havde offentlige Slagtehuset, Ret til at forlange Efterstempning og Efterbetaling med Hensyn til Kød, synet i en anden Kommune, men ved en Udførselslov af 28. Juni 1902 blev der sat en Tidsgrænse, da denne Ret til at tage Betaling skulde ophøre, og denne Tidsgrænse blev